

పాఠ

శ్రీరామాయనము

వెంకదేశ్వర శతకము

- ఉ. శ్రీరమణీమణీహృదయశసీమవెలింగెడు దివ్యమూర్తి బృం
దారకకోటిమాళిమఱిదర్పణదీపిత పాదపీఠ! యో
వారిజవాళ! యోవరదభవ్యయశస్సుఖ సంపదాళితో
మీరెడునాయున్నరుణమేకొనజేయుము వెంకటేశ్వరా॥ 1
- ఉ. శంకలువీక్ష మానస మొనంగితి నీకతిభక్తితోడ నా
తంకములెల్లదీప్తి ననురదాటంగజేయు భవాంబురాసి నీ
పంకజసన్నిభంబులగుపాదయుగంబును గొల్తునయ్య! యో
వేంకటశైలనాథ! నిరుపేడెద నిచ్చలు వెంకటేశ్వరా॥ 2
- ఉ. పాపములేని సంసరణభారముబూని తొలంగజాల కే
దారియటంచు బల్కు నీరదానముగామదినిల్చి యోజనం
బారగసల్చి కాంచక భ్రమమాకుల చిత్తుడైతినింక నా
భారమునెవతాల్చి ననురపాలనసేయుము వెంకటేశ్వరా॥ 3
- ఉ. నమ్మితి నీపదంబులను నాదగుసంకట సంచయంబులన్
వమ్మొనరించి నీవిమలభవ్యమనోజ్ఞసురూప దర్శనం
బిమ్ము నిరంతరింబు భవభీజములన్ మొలకెత్తనీక న
త్యమ్ము సుఖాస్పదమ్మునగుదారిమెసంగుము వెంకటేశ్వరా॥ 4
- ఉ. ఆపదల్లెంబాపి కిరున్జాన్పి నీనిజభక్తకోటికిన్
బ్రాహ్మణిల్చి కామ్యములనవారిగనిచ్చెడుకల్పశాఖయుం
జేపడబుద్ధిగోన నదిరచేరిచి భక్తిరసానపెంచెదన్
శ్రీపతి యెట్లుకాచెదవురచిర్మయరూపక! వెంకటేశ్వరా॥ 5

- చం. చదువగలేదు శాస్త్రములుకనల్పగలేదు తపంబు దానముతో.
మొదలెహుళక్కి; రిత్తశమకర్ముదపము రిపునిగ్రహంబు నీ
పదములనమ్మినాడ సురరపాదప! లోపములెన్నకార్తులక;
వదలిచి చేరదీసి ననురవారకబ్రోవుము వెంకటేశ్వరా॥ 6
- ఉ. కొండలుమూడునాల్గుదరిఁగూడనివాసముచుట్టు శైలముల్
మెండుగకోటగోడలుగఁగ్రమేకొనిదుర్గమమై జనాళి కు
ద్దండభరంబుగూర్చగఁనతంబును శోధనచేసిభక్తులక
దండిగఁ బ్రోచుదేవుడ పురదారత తిర్పతి వెంకటేశ్వరా॥ 7
- ఉ. ఇమ్మహిఁగల్గు తీర్థములకెల్లను మేటియటంచు పాపనా
శమ్మకు పుణ్యతీర్థమునకన్నా మొనర్చి విశుద్ధతై త్పదీ
యమ్మగుపాదపద్మములనారమచమ్ముగ జేర్చు భక్తుల
బ్రమ్మగ నీచదంబుచనురవారకనిల్తురు వెంకటేశ్వరా॥ 8
- ఉ. శక్తికొలంది నీసుగుణసంచయమున్నతియించువాడ
నాసూక్తులఁగల్గు లోపములకొధనఁజేయక పుత్రుడై వడిన్
భక్తునిలఁగైకొనగఁప్రాధనఁజేసెద చిత్తగింపుమో
భక్తశరణ్య! యోగిజనభావసమాశ్రయ! వెంకటేశ్వరా॥ 9
- ఉ. సోమగుడన్పురారియటురచోరతవేదములక హరిం బ్ర
హ్మమరకోటిచేడ్చడిమరహాపదః బాపగ నిన్నుచేడ నీ
వామికమత్స్యరూపముననాతనిజేల్చి శ్రుతుల్ గ్రహించితో
కామితదాయి! నీవదయురగంబును గొల్చెద వెంకటేశ్వరా॥ 10
- ఉ. మున్నునురాసురుల్ గలసిరమోదముచన్ తరిమందంబుగా
పన్నగనాథుఁ ద్రాడుగనుకపన్నిపయోనిధిఁ ద్రచ్చఁబూసగా
గ్రన్ననలైల మద్దిముచురగంగ మతాకృతిఁబూని వీపువై
తన్నగముందరించితి పురదారత తిర్పతి వెంకటేశ్వరా॥ 11
- ఉ. రాక్షససంశవార్షిధికిరరాజితమాబడబాగ్నియా హిర
ణ్యక్షుడు జీవకోటికడునాపదఁజెందగ భూమిఁజుట్టగా
నాక్షణమే సరాహమయిరయాతనిగూల్చితి విక్రమంబునక
బక్షిసులేశవాహ! నిరుఁబ్రస్తుతిఁజేసెద వెంకటేశ్వరా॥ 12

అదటవిష్ణుభక్తి యుతుడొదితిజేశ్వర సూనుడైన ప్ర
హ్లాదుని పెక్కుభంగుల సురారెదయారహితాత్ముడై స్వభా
ప్రాదితదుష్టబుద్ధిగడురమెంపగ నీవు నృసింహమూర్తివై
యాదితిజ్ఞ హరించితివీరయబ్బురమానటు వెంకటేశ్వరా॥ 13

ఉ. దానగుణంబునందు బలిరై త్తుని బోలినవానినెందు నే
గానమటంచు ముజ్జగముగారవమొప్పునుతింపరాజ్యముల్
బూనిన వామనాకృతినిరమూడుదంబులవేడి లోకముల్
బూనికనాక్రమించితివీరభూరిగుణాకర వెంకటేశ్వరా॥ 14

చ. జగతిగలట్టిత్రయ సురగుంతతి నిర్బుదియొక్కమారు శౌ
ర్యగతి విరాజితోగ్రతగరరాసివధించి తదీయ రక్తమం
దొగి పితృదేవ తర్పణమున నెప్పుగఁజేసితి భార్గవాఖ్యతో
నగునె నుతింప నీకథలురహరిమృదూక్తుల వెంకటేశ్వరా॥ 15

ఉ. కోసలకన్యగర్భమునకూర్మిజనించి వసుంధరాసుతన్
వాసిగపెండ్లిదైదనుజర వారముసంహరణం బొనర్పగా
జేసిప్రతిష్ఠ దండకసురచేరిచతుర్దశహాయనంబులన్
జేసితిదుష్టశిక్ష రఘుశేఖరతిర్పతి వెంకటేశ్వరా॥ 16

ఉ. దేవకిగర్భమందు వసురదేవునకున్ సుతుడైజనించి లో
కావనదీక్షుడైకొని యర ఖండపరాక్రమమొప్పు బల్కువరన్
దేవవిరోధులన్ దునిమిరతీర్చితి భూభరమాత్మతత్వమున్
వావిరి పాండుసూనునకురభవ్యతఁదెల్పితి వెంకటేశ్వరా! 17

ఉ. యాదవవంశమెల్ల మరెరియాదకనం బలరాముడంచు పే
రూది యరాతివర్గమునమహాగ్రముగావధియించి లోకముల్
మోదముఁజెందవిక్రమమురబూనితి సంగరమందు భక్త స్వః
పాదప! నిన్నుఁగొల్చెదనురభక్తజనప్రియ వెంకటేశ్వరా॥ 18

ఉ. బుద్ధుడనంగఁ బేర్వడసిభూమినికల్గిన ప్రాణికోటిలో
వృద్ధుల రోగులంగని భరంపగరాని విచారహేతువౌ
పద్ధతిమాన్యు ముద్దుసుతుభార్యనువీడి వసంబుఁజేరి లో
కోర్ధరణంబొనర్చితివీరయోగ్యమతంబున వెంకటేశ్వరా॥ 19

ఉ. ధర్మవిహీనవర్తనలరదండుననేయఁగ లోకసంచయం
బర్హిలిరక్షనేయఁగలిగకాకృతిమానవరూపమొంది స
త్సర్వలఁ బ్రోత్సహించి జనరకాండుముఁబ్రోచెద వార్తరక్షణా!
నిర్మథితాః! నీచరణనీరజముల్ విడు వెంకటేశ్వరా॥ 20

ఉ. పరులధనంబుఁగోర పరభ్రామలఁగోరను స్వీయలభిత్తో
జరపెదకాలమున్ బరులసాయముఁగోరక నీపదంబులే
నిరతమునమ్మికోల్పెదను నేరనుచేయ పరాపకారమున్
కరుణఁదల్చి నన్నెటుల గాచెదవ్రాగద వెంకటేశ్వరా॥

ఉ. నాలుగుమోములన్న యివరనాగవిభంజిటు వేయిమోములకా
జాలరుసేగుణంబులనుకసర్పుతినేయగ సప్తచిత్తులకా
బాలునిలనానుతులకమన్ననజేసి కటాక్షవీక్షలం
జాలగ్రబోవుమయ్య నినుకసన్నుతినేసెనె వెంకటేశ్వరా॥

చం. నిరతము పాపచింతనలర నెమ్మదిఁజేరిచి దుష్టచేష్టలం
గరమనురక్తిఁజేసి తమరకాలముబుచ్చుచు నన్యవిత్తిముల్
దరచుగ సంగ్రహించుచునుగారసుతాదులఁ బ్రోచు దుష్టుల
బుద్ధముగ పెద్దతైరిసురరపూజిత తిప్పితి వెంకటేశ్వరా॥ 23

చం. నిరతము సత్రప్తననుకనెకొని ధర్మపదైక కాంక్షముల్
నెరపుచు వాఙ్మనఃకరణానీచముతో నరివటకుమున్నెరా
దరణ మొనగ్నిభక్తిలతఁగ్రదన్నుచుఁ బ్రేమఁసంబుతోడ నీ
చరణము లాశ్రయించెదనుకసాధుజపవియ వెంకటేశ్వరా॥

చం. కరమనురక్తి నీచరణశకంజములన్నదిగోర్చి భక్తితో
నిరతము నామకీర్తనమననేమెనరించెద పాపపుంజముల్
దొరగగఁజేసిస్వస్తినిశ్రతూర్ణమొసంగుము నమ్మినాడ నా
భరమది నీనశంబెనుమిరపావననామక వెంకటేశ్వరా॥

ఉ. దారసుతాదులందఱు సకదా తమ లాభముఁగోరి పెక్కులా
కారణముల్ నిరంతరముగల్గునఁజేయుచు ద్రవ్యవాంఛచే
మీరినకోర్కెలన్ మిగులమేకొనివంతరు గూర్తురిట్టి సం
సారమసారమంచుఁగనసకలరులోకులు వెంకటేశ్వరా॥

- పెక్కు తెరంగుతొ వెతలురబిట్టుగఁగల్గినఁగాని నిత్యమున్
జిక్కుటతోడ మానసముఁచిందరవందర యాచు డీల్బుడన్
దిక్కురిమఁ ధచిత్తులగుదీనులునీ దెసఁ గాంచజాలరా
మొక్కలువెట్టి లోకములఁబొందెనరోగద వెంకటేశ్వరా 27
- ఉ. వారణనాథుఁడామకరివల్లభఃపారికిఁ జిక్కి సంతతం
బారనివంతచేబలలిభావమునీడ కంజయుగ్గమున్
జేరిచినిన్ను జీరవడికిఁ జేరి మహాదఁబాపి శాశ్వతం
చా రమణీయ సత్పదమునాతనికిచ్చితి వెంకటేశ్వరా॥ 28
- ఉ. హేల ననేకదుష్కృతముఁ బల్లపుడుంబొనరించు నాయజా
మీఘడు చాపుకాలమునకే మిక్కిలిప్రేమను నీదునామముం
బోలిననామముంగలుగుఁపుగ్రునిబిల్వగ వానిపాపముల్
దోలియనుగ్రహించితివిదోయజలోచన వెంకటేశ్వరా॥ 29
- ఉ. నీనుచరిత్రముల్ వినుచునీపదయుగ్గమె నమ్మికొల్పుచుం
వాసిగనీకధల్బలుకుఁ వారిలేకా భవదీయదాసు లా
దాసుల దాసువన్మదికిఁ దార్చినీపదకంజభక్తి నొ
వాసవందితాత్మకడ! వారిజోచన వెంకటేశ్వరా॥ 30
- చం. సతితముకూటసాక్ష్యములఁసంబుచ్చుచుంకుల సన్తుజాలమున్
సతులనుగొంట; యాత్మనుత్తిరైరిణిలేమి యరా వాడమున్
గనులుగ నిత్యతీవనముఁ గాంచెడుమూర్ఖుల మాన్యలైరి యే
గపిభవనీయదాసులకుఁ గల్గునెయ్యాకలి వెంకటేశ్వరా॥ 31
- ఉ. నీపదనేరఁజేయు మహానీయులు తొకికవాంఛలన్నిటికొ
రూపఁజేసి ధర్మగత్తిఁగోఁములేని విశుద్ధనర్తనం
బాపవలేని జీవనమునార్చి నెఱుంగని ముననంబుతో
తాపములెల్ల బాసెదకుఁవంశితశాతన వెంకటేశ్వరా॥ 32
- ఉ. కాపురుషుండుతొకిక సుఖంబులఁగోరి నిరంతరంబు చిం
తాపరుడై సరార్థములనానయొనర్చి యధర్మనర్తనం
డై పరకాంతలన్ గవియనారయచుండు పతేతరాట్పరిన్
జేపడుయాతనల్ మదినిఁ చింతయొనర్పక వెంకటేశ్వరా॥ 33

చం. నిరతము నీపదరబులను నెమ్మదిఁజేర్చి భజించుమానవుల్
బరువడి పూర్వజన్మ భవనాతకకోటులఁబాసి వేడ్కతో
జీరముగ పుణ్యలోకములఁ జేరినిరంతర సాఖ్యసంపదం
బరగుదు రబ్ధిజాహ్నుదయఁ వారిజభాసుర! వెంకటేశ్వరా॥ 34

ఉ. దారసుతాదికంబగురపదార్థములెల్ల నిరంతరంబు సం
సారమహాబ్ధిద్రోషిక్షగఁజాల సమర్థములౌటఁగానకే
పారెడు లోభమోహగుణవారముపాల్పుచి మూఢమానవుం
డోరమయమూర్తి! నిమగ్నసౌంద్యదుకానగ వెంకటేశ్వరా॥ 35

ఉ. వేకువనిద్రలేచి నినుక బెను-విధంబులఁ బ్రస్తుతించి ని
రావ్యకుల సృష్టికల్యణులగు న్నిలఁదెసి స్వధర్మరక్షణా
స్తోకమతింధనార్జనమునఁ బుష్పధర్మవిరుద్ధ వర్తనల్
పోకపజ్జటి జీవితమునపుచ్చుబుధాగ్రణి మోకఁబడెరా॥ 36

చం. కరుణాదర్శిర్పమానపులకకృష్ణములం దొంగించి కావ నే
 ర్పరివికదయ్య యట్లగుటకభక్తిభజించెద నన్యచింతలక
 మరచి నిరంతరింబు కనుకమానాసుమానము వీడి భక్తుడక
 పరమదమాంతరింగమునకప్రాపునెసంగుచు వెంకటేశ్వరా॥ 37

చం. దురితములెన్ను చేసినిగోదోసములెంచక బాబులితి నా
భరమువహించి సంతతముఁపాపవిదూర మునర్తనంబున
న్నిరతము నీపనవ్యయ వికేనిర్మలభక్తిమెఱంగిప్రసనా
తురతవహింపుమయ్య బుధోతోషణ! నిర్భయేనంకఁజేశ్వరా! 38

ఉ. తండ్రి! మదీయమానసముఁడార్చెద నీవడంకబద్ధియై
గండ్రతనంబు మాని నమరగారమొప్పు పరిగ్రహించుమో
తండ్రిపల్లె తండ్రియునుండై నమ్ము నిలసిల్లుచేస! నా
వండ్రలు తీర్చి సంతతముఁవారిజుఁచు! వెంకటేశరా॥ 39

ఉ. ఇంద్రియవర్గ మంతయు నరహీనబలంబున దుర్గుణాభితో
సాంద్రముగా పెనంగొని విశేషకటన్మత్తిని హాసంబును
తంద్రమొనర్చు నిశ్చలతఁ దాహించినీయక సంతతంబు ని
స్తంద్రతఁ గూర్చుమయ్య నిరతంబుభజించెద వెంకటేశ్వరా! 40

సమస్తానాం భోగములఁ బొందగఁగోరి విమూఢవర్తనం
డవిరతయత్నమున్ సలుపునాదృతిమానడు లాభకాంక్షచే
దివిరియశాశ్వతంబయినదేహమునెంచక నీపదాబ్జముల్
దవిరిభజింపనేర్చునెటుల తాపనవందిత! వెంకటేశ్వరా॥

41

చం. కరమనురక్తి భార్యను సరగాదిపుత్రులకుం హితంబు చే
కురుటకుగా ధనంబుచేరగూర్చును, యావనమేగవార్ధకం
విరుపుకొనన్ శరీరమునరమృత్యువు సన్నిహితంబుగాగ పా
మరుడెటు దిక్కులేక వెతలఁచున్నాడు తిరుట వెంకటేశ్వరా॥

42

ఉ. దేహమునందు ప్రాణములు సత్విగుణుండిన యంతఃకట్టు సం
దేహముమాని నిచరణగోచరయుగ్మము పూనికొల్పగా
మోహలతాలవిత్రమగుముక్తివధంబును కావనచ్చుగా
దేహరి! నీకృపాగరిమరదెన! సురార్చిత! వెంకటేశ్వరా॥

43

ఉ. తాపనవందిత! విభక్తతాపములంబరిహార్చి మానసం
బోవికనీపదాబ్జములననూనిభజిం. గ నీకటాక్షముం
జూపుమనన్యభక్తినిజిగచుట్టిముక్తము తల్లితండ్రి నీ
వేదరమాత్మ! లేకొరూనివిశ్వజనప్రియ వెంకటేశ్వరా॥

44

ఉ. నమ్మితి నుల్లసంతున సరనాతిసమా భవదీయ తత్వమున్
జిమ్మినినాత్మగత్యుపులఁజెందిరవందరగాగ భక్తిగో
గ్రుమ్మితినిత్యమైచెలగఁగోరికటేరికలెత్త; నీదులో
కమ్మునఁజేర్చి శాశ్వతి మరళింకవదంబిడు వెంకటేశ్వరా॥

45

ఉ. అబ్బురమయ్య నీవద సరమ శ్రయగౌరవమంది కోతి దా
గొబ్బునదాటె సంప్రము నరకుంతితవేగమునన్మహాబ్ధిలో
ద్రొబ్బగఁగుండ్లు బెండ్లగఁజెదూర్ణమతేలెను మానుషాదులన్
ప్రబ్బిననొకసాళి శలభంబులైన వడిచి బిల్కు మార్చె నొ
యబ్బ! త్వదీయశక్తి ననరయంబునుతించెన వెంకటేశ్వరా॥

46

ఉ. గంధములోనకప్పురముఁగల్పినయట్లు సువర్ణభూషణం
బంధమొనర్చి రత్నములఁబ్రాపునెనర్చినయట్లు సాధుసం
బంధముకల్గు మర్త్యసకురభవ్యగుణంబులు చేరినట్లుగా
బంధురమైన పాండితినిరభక్తినినాకిడు వెంకటేశ్వరా॥

47

- ఉ. గర్భమునందుఁజేరి పలుకకష్టములం దురపిల్లి యార్తితో
దుర్భరవేదనల్పడి యశోచితరీతి తరించి స్వేచ్ఛమై
నర్భకుడై వివేకమునునారడిపెట్టును మానవుండు గా
స్వర్భననా! భవాభిరక్తవై కరుణింపుము వెంకటేశ్వరా॥ 48
- ఉ. నేరనిబాలునిం బ్రియమున నెక్కినఁ దల్లి నిరంతరంబుఁదా
బేరిమిబుద్ధులంగరపిఁపెన్దయొనఁచెడిరీతి నాకు నీ
కారుణికత్వమొప్పుగనునగాఢతమంబు తొలంగఁజేసి పెం
పారెడు జ్ఞానలేక పడుమయ్య దయాంబుధి! వెంకటేశ్వరా॥ 49
- ఉ. చెడ్డయు మంచియుండెలియఁగఁతయొనర్చక యెప్పుడేది చే
నడ్డ నడల్లఁ జేయఁచునునబాలునినడి, మాన్యుపోలిక
గ్రుడ్డితనాన కాలమునుగూర్చితి యాననమగె వార్ధకం
బొడైన దిక్కునీచునుచునుంటిని కాపుము వెంకటేశ్వరా॥ 50
- ఉ. ఆయువులోనగంబు వృథాకడఁదా చను రాత్రులనిద్రతో నిశు
ప్రాయమునందు కొంతయునునవార్ధకమందుఁ గొంతబోవు నా
ప్రాయముగాగ నీవిమలభవ్యమనోహర నామకీర్తనం
బాయతఁ జేయఁజేసి నెదురలారసికాచెనొ వెంకటేశ్వరా॥ 51
- ఉ. పాయనిచింతసంసరణభారము నా నెరమందునిల్చి నీ
జాయనువిక్లేలన్నచుఁజాలెడు పుష్కలహాథనంబునే
చాయలభించు నంచనెడిఁచాలవిచారింపు యాననంబున
బాయదు నీదాబ్జయుగభక్తినిబాపుచు వెంకటేశ్వరా॥ 52
- ఉ. కాయముకల్గినందులకుఁకాంతలఁ బుత్రుల రక్షనేయుటా
శ్రేయము? ఇంతకంటెమునునజెందితి నెన్నియెదేహసంచయం
వీయెఁగల్గినట్టి తనునవిద్దియు నంతియెకాకాశ్వాతిం
బే! యనఘాతా! యొల్లనికనీభువిపుట్టువు వెంకటేశ్వరా॥ 53
- ఉ. కొండలసంటిపాపములుకూలు భవతృమనీయకీర్తనా
ఖండమహత్వశక్తినిద్రాకామసుఖానుభవాని రేకముల్
మెండుగఁగల్గు నీవిమలమేచకరూపముఁ గాంచి నంతనే
లండజవాహ! నిన్ను ననయంబుఁభజించెద వెంకటేశ్వరా॥ 54

- “నారునుపోసినిరడడే!” నాజనునూక్తి నిజంబుకాదా? యీ
ధారుణి జీవకోటి నియతంబుగ సృష్టియొప్పునట్టి యీ
ధీరుడుతున్ని వారణకురతేకువనన్న మొసంగడే! మనో
భీరుతకాదె పొట్టకయి వెంపరలాడుట వెంకటేశ్వరా॥ 55
- ఉ. స్థావరజంగమాత్మకపరదార్థచయంబఖలంబు నీవిలా
సావహమై చెలంగుట నిరంతరమునజాలకే నరుం
డావలమానసుంకగుచునర్థముగూర్చును పొట్టకూటికై
యీవిధిజంతుకోటికెగననైయ్యక దిట్టితి వెంకటేశ్వరా॥ 56
- ఉ. రాతనసింహు కన్యకనగరాదె నిరంతరమామహాస్థి
బ్రాహ్మణిన్నిజంతు నికరంబదికాంచదెయన్నమట్లు ని
ర్భీతిగఁజోషణశ్రమమునఁజెల్లుగఁ బూసక సర్వభారము
నీతలనిల్చికొల్పెనుననిత్యసుఖస్పద! వెంకటేశ్వరా॥
- ఉ. ఉడుతయదెంతి? నిరనిధియొద్దసనిల్చి కపిసజంబు దా
బడబడ వార్షిధివిగులకొంబుగుండులునైచి సేతువు
వడివడి గట్టచుండఁగనిభక్తినిదైకతమంబు కొన్నయా
యొకలివిదిచ్చెంటు యదియుం జలరానిని వెంకటేశ్వరా॥ 58
- ఉ. శంకితలోకగమ్యము సుభాషిత రత్నచరితమర్థ స
త్కాంక్షసక్త కర్షము సుభిక్షిరహా కవితామృతాత్మిను
ద్దంపతఁడెరిగెలుటకుఁదైర్యమొచ్చెతి భక్తినాకనా
దంపనుగల్గి భక్తజనసతావినుతాశ్రయ! వెంకటేశ్వరా॥ 59
- ఉ. అంశజనాహనీవదనమాశ్రయణంబతి ఘోరపాతకో
ద్దంపనాళిదానాహానాధికసంపరిదగ్ధ హేతునై
చెండదెమఃఖసంచయముచిత్తివినిర్మల భక్తిభావము
కొండుదయించదే యనలకంజవిలోచన! వెంకటేశ్వరా॥ 60
- చం. హరిహాయచూడ్కిలో బడినయట్టియహల్యనిజేశు శాపము
బొరసి నిలాత్విముగ్ధనివిముక్తినిచయ్యనఁ గాంచజాలకే
పరితపియించుచున్న తరితపాదరిజంబున దానినాతిగా
బరపిచివబ్బురంబు తమప్రాభవమెన్నగ వెంకటేశ్వరా॥ 61

- ఉ. కాకమురూపుందోల్చి యొకకట్టిడిరక్కసుఁడా ధరాత్మజా
స్తోకకుచాగ్రభాగమునశతుంబరియై తనముక్కుతోడ బ
ల్వీకను దాఁకుచుండఁగనిరవీచమడంపగ గడ్డిపోచనే
ప్రాకటధాతృబాణముట్రరాఁబలఁజేసితి వెంకటేశ్వరా॥ 62
- చం. కరివతినిఁ విభీషణునిగౌతమపత్నిని బోయకాంతనుఁ
సురరిపుసూతినిఁ రవికిరణిరమునుఁ విహగాదినాథునా
సురపతిపుత్రినిఁ గరుణాఽజాపుచునేలిన నీకటాక్షముం
బరపుము నాపయిన్నిగులభక్తినుతించెద వెంకటేశ్వరా॥ 63
- చం. కఠినచరిత్రు బోయనొకకాన్యసుకర్తను చేసి పేర్చి త
త్వతనము సర్వపాపచయ్యవారకమై తగనీచు సత్యధర్
లుతదమృతోక్తుల నెవలయ్యలోకవిమోహన! చేసినావు కా
మతవిలసత్సురూప! కనుకమాపెరిమంబున వెంకటేశ్వరా॥ 64
- ఉ. కారియఁబెట్టు సంసరణ్యగాఢతమంబు భవచ్చిదాబ్జవి
స్తారదినాథినాథ నిరతత పథితిప్రతిమానిహీన తే
జోరమణీయదర్శనమునచొప్పు దూరముగాఁదొలంగజే
వారిజగర్భనందిత విభాస! జగద్ధిత! వెంకటేశ్వరా॥ 65
- ఉ. క్షీరము నీరముంగలసిరచ్చెల్లరారగ హంసమంచు లో
నీరమువీడి క్షీరమునుననిచ్చులుతాగ్రహించు పోలిక
దారుణపాతకంబులనుదాననా సనులెల్లవీడి పు
ణ్యోరుకృతుల్ పొనర్చునెక్కడయుఁజెప్పడు వెంకటేశ్వరా॥
- చం. తిరుమల స్వర్ణశైలముగద్యమహీరుహ పంక్తిచందనా
తరముగ స్వర్ణపూర్వముఖరదైవతవాహినికాగ నైష్ఠవుల్
సురతతికాగ పద్మభవచోద్యముగా నలమేలుమంగయై
పరగనిజాత్రితాళి బరిపాలనసేయుదు వెంకటేశ్వరా॥ 67
- చం. తిరుమలదర్శనంబుననెత్తెరును పాతకకోటి కొండల
దిరుగగ శేషశైలమునరద్యసలాత్తి రహించుగోవెలం
బారసిన భర్మభూషణ విభూషితసీరమణీయమూర్తిదా
నరుసమునంగసంగనగునాతడు ధన్యుడు వెంకటేశ్వరా॥ 68

- ఉ. పుష్కరిణిజలంబులను మోదముమీరగ నీక్షణమాడి తా
నిష్క-పటాత్మ నీచరణనీరజముల్ మదినిల్పిభక్తితో
శుష్క-విచారముల్ విడిచిచూడు-లునదరిజేర్చి కొల్పినాన్
ముష్క-రమైన పాతకసరమూహముతీరును వెంకటేశ్వరా॥ 69
- ఉ. పాహినిలింపనాధ! సుకృతపాపలగ్న! జలజాయతాక్ష! యీ
గ్రాహమునన్నపట్టి కడుగ్రగారయంబెట్టెడి జాలపక్షిరా
జ్వాహ! మదీయబంధముల బాపినిరంతర సౌఖ్యముమ్మ సం
దేహమువీడు మన్న కరిరనింగరుణించితి వెంకటేశ్వరా॥ 70
- ఉ. నాతరమా నుతించనినునన్యసుధారస నారదపితా
త్యాతతకాకలీనినదరదర్శితకోకిల గానమధురీ
పూతమరంజబిందుచయభక్తినిరంతర గీతికావినో
దాతతభృంగికానిచరహరినచోవిధి వెంకటేశ్వరా॥ 71
- ఉ. ప్రస్తుతిజేసెదన్విమలభవ్యమనోజ్ఞ విలాసవాక్య వి
శ్వస్తనీయకాన్యచయసంభృత పద్యములన్ బుధాళికిన్
నిస్తులమోదముల్లసిలనేర్పును కూర్పును సొంపుగల్గ భ
క్తస్తుతిపాత్ర! మృదులగ్రామము తిర్పుతి వెంకటేశ్వరా 72
- ఉ. నిండుమనంబు నీచరణనీరజపట్టున మట్టిసర్పనే
దంశమహావిషద్గిరివిదారిణంబ! దురాత్మదానవ్రా
ద్దంశతమప్రభేదననిరధారికోటి సమానతేజ! నీ
దంశయ్యెసంగిబ్రోవనిచెదదంశముగైకొను వెంకటేశ్వరా॥ 73
- ఉ. పద్మభనాదిసందిత సురపాద! సుధాన్ధినిశేషశాయివై
పద్మయు భూసతీమణియుభక్తిభంపగ స్వీయనాభి నా
పద్మజగ్రాంబిలోకములభద్రముగా సృజియింప జేసితో
పద్మదళాక్ష! నాహృదయపద్మముజేరుము వెంకటేశ్వరా॥ 74
- ఉ. ఆప్తుల బంధు సంచయమునాటునుబిడ్డలవీడుచింత, సం
ప్రాప్తధనాధికంబునెడ బాసెడిచింత, శరీరయాత్ర సం
క్షిప్తమటంచుచింత, మదిలబందరసందరచేయు నాత్మ సం
తప్తముగాగ మృత్యుముఖదర్శనమాతరి వెంకటేశ్వరా॥ 75

- ఉ. దుర్భరగర్భవేదనక్లృత్తద్రుంగుచు పూర్వభవార్జితాఘ స
దర్శములెల్ల మానస పరధంబుననెంచుచు సంతపించి తా
నర్భకుడై భువింజననమంది తలంపడు మానవుండయో
స్వర్భవనా! త్వదీయపదసాంసభ క్తిని వెంకటేశ్వరా॥ 76
- ఉ. పూర్ణిమనాటి చంద్రమునిశోభోలి ననీముఖమండలంబు నే
వర్ణనసేయగల్గగలభాగ్యమునాకెటు లబ్బు సంతత
స్వర్ణగీరింద్ర ధన్వికి బోసంగునుగాక, త్వదీయభూషణము
దూర్ణమెచుగావలెవటరత్నోయజ్ఞోచన! వెంకటేశ్వరా॥ 77
- ఉ. అద్రిసుతాధినేత తనయగృహకీర్తిని కోరినంతనే
భద్రముగానెసంగిన ప్రభావసమన్వితమంద్రరాజ ము
న్నిద్రతనేజపించి భవసీరిధిదాటగ నిచ్చిగించిశో
భద్రగిరిశనామనవిభాలనసేయవె వెంకటేశ్వరా॥ 78
- ఉ. ఆంధ్రునుబిడ్డలాపులునుగనర్థముడై దరించేరివల్మరున్
తీంక్షమొనర్చి చేపడినద్రెదిక్కునుచూడక బాయుచుండురా
గండ్రతనంబు మానసముగారియపెట్టెడి దిక్కునీవె నా
తండ్రియితల్లియున్ గురుడు దాతపుత్రాతపు వెంకటేశ్వరా॥ 79
- ఉ. ధర్మమునాల్గపాదములదాదొక్కనునాకృతమందు; త్రేతయం
దర్మలిమూడుపాదములనయ్యెడు; ద్వారమందురెడుగా
బేర్కిగనుంజగంబుననుబిట్టుగనీకలి మొక్కపాదమై
శర్మముగొంచె, సత్పురుషసంఘముగీల్పడ వెంకటేశ్వరా॥ 80
- ఉ. చెప్పగలేను నీచరిత్రచెప్పినమాటలు చెప్పకుండు నా
తప్పులనెప్పులంచుమదిదాదొక్కనాచేసి సుతించనిమ్ము మా
యప్ప! దయానంబు సనయంబును నాపయిబిల్కలయ్యెయమో
యొప్పులకుప్ప! జాలిమిక్తనోర్వను తిర్పతివెంకటేశ్వరా॥ 81
- ఉ. కర్మలుజ్ఞానదాయకముగా మది నెంచక తద్విధానమే
శర్మమటంచు గోదలచిత్రజాలగబ్రహ్మ విచారమెప్పుడున్
నిర్మమతన్ దలండు విరనీతిని పామరుషష్టాదై విని
మగ్నతగీతచెప్పదె గగజప్రభురక్షణ! వెంకటేశ్వరా॥ 82

బ్రాహ్మముహూర్తమందు హరిరభక్తి నుతించుచు నిద్రలేచి స
ద్రాష్టావృణవంశనిష్ఠిత సరదాకరణంబులఁ బ్రొద్దుపుచ్చుచున్
బ్రాహ్మియుపాసనంబు నెడఁబాసక చేయుచునుంటిమాధవా!
బ్రహ్మముఖాఖిలత్రిదశశ్రవందిత! తిర్పతి వెంకటేశ్వరా॥ 83

చం. దురితవిదూరవర్తనముగదోషవిహీన మనుప్రవృత్తి, దు
ర్భరమునుకానిజీవనమురరాజసమొప్పని సత్ప్రవర్తనం
బరులనివేడఁబోవని గృహశస్థితి నారడిపాలుగాని స
చ్చరితము, నాకొసంగు నినుశజాలనుతించెద వెంకటేశ్వరా॥ 84

ఉ. ఆకలిలేని భోజనమునారడిపాలగు వర్తనంబు ని
ర్భీకతలేని శౌర్యము విశభేదనతంత్రములేని మంత్రమున్
వాకులులేని నొరు ౭సకవర్గమెఱుంగని జిహ్వ, మాంససం
బాకులమైన నిద్రవృధరయాగద తిర్పితి వెంకటేశ్వరా॥ 85

ఉ. నీపదభక్తిలేని జపనిష్ఠయుఁనాసనశుద్ధిలేని లో
చూపును శాంతిలేని మనశసున్ ఫలితంబుమెసంగనేర వీ
యాపదలం దొలంచి సకశలార్థములంగననీదుభక్తియే
ప్రాపుగదా మదింకలపరభక్తజనప్రియ వెంకటేశ్వరా॥ 86

ఉ. చిత్తము నీపదాబ్జయుగళచింతనమంద, కరంబుతెంతయున్
బత్తిత్వదీయపూజనలశపాదములొప్పుగ నీనివాసమున్
హత్తుటయంద, వాక్కులనశయంబుగఁజావలివర్ణనంబునఁ
దత్తరపాటులేక నిరతంబునుకూర్చెద వెంకటేశ్వరా॥ 87

ఉ. శబరినిరంతరంబు నినుశజాలనుతించి తరించలేదె యా
యబల యాహల్య నీపదశ్రరాగముసోకిన రూపుగాంచదే
ప్రబలవిరోధముట్టంగరనిభద్రభుజాదట ముక్తిగాంచదే
నబలుక నిన్ను వేడితి కశటాక్ష మొసంగుము వెంకటేశ్వరా॥ 88

ఉ. తల్లియుఁడుడ్డి దైవమునురదాతయునీవని భక్తితోడ నీ
వల్లనసన్నిభంబులగుపాదములన్మదినిల్పి యన్యముల్
పొల్లుగఁగాంచి సంతతమురపూజలొనర్చెద చిత్తగింపుమీ
కొల్లగ నీదయారసముఁగూర్చుతిరంబుగ వెంకటేశ్వరా॥ 89

- ఉ. చింతదొలంచి యన్యమును! చేరగనీయక నామనంబు నీ
పొంతనునిల్పిభక్తిగడురపూజలొనర్చుట నాకువంతు నా
వంతల పారద్రోలి నిరసవద్యసుఖంబిడ నీకువంతు నే
వంతము మీరకొల్పెదనుభక్తసురద్రుమ! వెంకటేశ్వరా॥ 90
- ఉ. చెప్పగరాని దోసములఁజేసితి నేన్నిటో యన్వనంబునన్
దెప్పరమై నవార్థకముఁద్రుక్కి-గఁజేసె మదీయదేహమున్
ముప్పుఘటిల్లె నేనిటులఁమోసముఁజెందితి గాసిఁ బాపిమా
యప్ప! త్వదీయభక్తుడనునన్యాయముచేకొన వెంకటేశ్వరా॥ 91
- చం. తనువున దుర్బలత్వమదిరదాకొనె, నొంటనుపండ్లుదుల్లె నిం
కనుమనమందు నాశయసుఁగాఢపిశాచమువీడఁబోదు పా
వనమగు నీనదాబ్జయుగఁభావననిత్య శుభంబుఁగూర్చదే!
వనజభవాదివందిత! శుభప్రద! తిప్పితివెంకటేశ్వరా! 92
- చం. తనువిది శాశ్వతంబనుచుఁదారనుతాదికమెల్ల నిత్యమం
చనవరతంబులొక సుఖాదికనాంఛలఁ మానసంబునో
గొని భవదీయచింతనముఁగోరదునాకిక నేగిదిక్కు పా
వనమగు నీదుమంత్రము శుభంబునగూర్చదే! వెంకటేశ్వరా॥ 93
- చం. కరిపతి యాసుయోధనుడుఁగఱవిరోధముపూని ద్రాపదిన్
బరమపతివ్రతామణి సభాస్థలిఁ నప్రవిహీనఁజేయగా
హరి! కమలాక్ష! దిక్కిరితినార్తను మానమురక్షసేయు మ
స్మృతివినివల్చియవె యఁమోఘముగావడి వెంకటేశ్వరా॥ 94
- ఉ. కోతులచేమహాభిసంకురగూర్చితిసేతువు, గడ్డిపోచ వి
ఖ్యాతిగ బ్రహ్మసాయక మొనర్చితివెంతయుఁ నెక్క-తూపునన్
బ్రాతిగనప్తతాళములఁభంగమొనర్చితి నబ్బురంబుగా
నాతరమానుతింపనినునన్యమృదూర్తుల వెంకటేశ్వరా॥ 95
- చం. రవిసుతుగోడుమాన్వ సురరాజసుతుంబరిమార్చి తొంటిమై
దివిరిని శాతబాణమునఁతేజమెలర్చగఁ; గీతసంఘముల్
దవిలిభజింప వారి నిధిరదాటినిశాటుని రూపుమాపితో
పవిధర ముఖ్యవందిత విఘ్నభావశుభాకర! వెంకటేశ్వరా॥ 96

- కానీ నుచీకటింగనులు కాననిభంగియవిద్యతాను సం
పర్కముకలు మూఢగుణమానితుడెంతయుఁ గానలేడు వి
ద్యార్కవికాసనుస్థిర మరహామహిమాస్పద జ్ఞానచతువున్
తర్కములెన్ని చేసినను దానవమర్దన వెంకటేశ్వరా॥ 97
- ఉ. కారణకారణుండ! త్రిజగత్పతి! భక్తజనైకపోషణా!
వారినిధిప్రవిప్ల! యహివల్లభభోగశయాన! లోకసు
వారసముద్భవస్థినిరవారణకార్యకలా! సంతతా
పారదయాంతరంగ! బుధరపాలన! తిర్పతి వెంకటేశ్వరా॥ 98
- ఉ. సేతువుదొట్టి శీతనగరిసింధుసమాన్వత భారతావని
ఖ్యాతినిగన్నతీర్థములగారనమెప్పు మునిగి తగ్గతా
త్యాతతదేవదర్శనము సాన్వతిమై బానరించి పాశం
ఘాతమడంచు మానవుడుభంజితదాన! వెంకటేశ్వరా॥ 99
- ఉ. కన్నులకరువదీర పులకాన్వతమై తనువుల్లసిల్లగా
నెన్నగరాని కోర్కె బుడగయింపగ మానసమందు సంతతా
భ్యున్నతి హేతుకంబయి నరపూజ్యమనోహరమూర్తి జూపుమో
పన్నగతల్ప! భక్తసురపాద! తిర్పతి వెంకటేశ్వరా॥ 100
- ఉ. పన్నగనాథు తల్పమునఁ బాలసముద్రమునందు లచ్చి క
స్పన్నల మోదముంగనుచు సారసగర్భ ముఖామరాళిని
స్పన్నుతిసేయ లోకములఁ జక్కగఁ బ్రోచెడులోకపాల! న
స్పన్నకుమారులైనదినికావుము తిర్పతి వెంకటేశ్వరా॥ 101
- చం. పుష్పానికిల్లమానన సరమూహము నిత్యమునీషణత్రయిం
బశిభవదీయ చింతనముమానసమందున చేరనీయకం
బశిశము పాల్పడందనరుమత్స్యముపోల్కి నిరంతరంబుఁదా
జెడుభవబంధదుఃఖములఁ జేష్టజివీక వెంకటేశ్వరా॥ 102
- ఉ. ఎన్నిభవంబులొందితిమెనెందరు దారలుపుత్రులైరో యిం
కెన్నియొ జన్మకోటులనునేను నిరంతరగర్భవాస మ
స్పన్నమునెందగావలెనెభారము నీ పదపద్మయుగ్మము
తిన్నగఁజేర్చికోల్చెదనురతీర్పవె నావ్యధ వెంకటేశ్వరా॥ 103

- చం. ధనమదినిత్యమగ్గామిగులఁగదాచిననేనియు నాశమొందుట
రనికడగండ్లఁగూర్పు, పగరంజిలుగు ప్తివిచారహేతువా
కనికరమార్తకోటిదెసఁగల్గగనీదు విరాగమెప్పుడుం
గనగనసాధ్యమామనముఁగారియపెట్టును వెంకటేశ్వరా॥ 104
- ఉ. పుట్టుకతోనహంకృతియుఁబొల్చునువీడదుజీవితాంతమున్
కట్టిడికార్యముల్ సలుపుఁగొంచగనీయదు మంచిచెడ్డలన్
చిట్టలుదానిచర్యలటచిందవండుర చేయుమానసం
జెట్టులవీక్షించగలనెఱయీదురిష్టను వెంకటేశ్వరా॥ 105
- ఉ. సత్పథదాయి! లోకములసర్గముపాలన సంహృతినివీలా
సోత్పథలీలఁ జేయుచు నిశ్చోరుమహాత్మముననుసారాసం
పత్పతసంబాసర్పనినుఁబ్రస్తుతిఁజేసెద చిత్తగింపుమీ
యుత్పలచంపకప్రసనయోగజితమాలల వెంకటేశ్వరా॥ 106
- చం. శతకమనంగనూరగునుఁచాలగనెన్నిదిఁ దప్పినంతనే
శతకముపైన నష్టకముఁజూనగు, నట్టలఁగూర్చిచెప్పితిన్
లతితరభక్తిభావముననబ్జవిలోచన! నీవదంబులే
గతియనినప్పి, నాకృతినిశ్చయకొనిబ్రోవుము వెంకటేశ్వరా॥ 107
- ఉ. రేపలితాలూకాను గలశ్రీనికాపూజినివాసి, నారువేల్
బాపలశాఖలోఁగడుఁ జెలంగితియల్లయన్దగ్గఱాఖ్యతో
రూపగుణంశమందు, చతుర్రుండనఁబేరునసుబ్బరాయన్
ప్రాపునెసంగి బ్రోవగదెవద్దవిలోచన వెంకటేశ్వరా॥ 108

—హరిః ఓం తత్సత్ —

ఈ గ్రంథకర్తగారిచే రచింపబడిన గ్రంథములు

1. శ్రీ సీతారామ శతకము (అచ్చయి పున్నది)
2. శ్రీ వెంకటేశ్వర శతకము ,,
3. శ్రీ మల్లిఖార్జున శతకము (అచ్చులోనున్నది)
4. శ్రీ నరసింహ శతకము ,,
5. శ్రీ రుక్మిణీవిజయము (ప్రబంధము) ,,
6. శ్రీ ఆంజనేయ శతకము ,,
7. ఖండకావ్యముల సంపుటి ,,
8. రామేశ్వర యాత్ర ,,
9. ఘటికాచలక్షేత్ర మహాత్మ్యము ,,

దొరకుతావు:

యల్లాప్రగడ వెంకటసుబ్బారావు

సిరిపూడి (కపల్లె తాలూకా)

13577